Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 30 (918) * miercuri 24 iulie 1963 * 8 pag. 30 bani

Citiți în acest număr:

SPECTACOL LA ARIE

Desen de **Puiu Manu**

LA DRUM...

Pe cărări de munte, prin orașe în preajma noilor construcții, pe litoral întîlnești adesea grupuri, grupuri de pionieri și școlari cu rucsacuri în spate, cu nelipsitele carnețele de însemnări. Desigur, sînt în excursie sau în drumeție...

La Botoșani

...pionierii din comuna Lunca au vizitat Uzinele textile „Moldova", parcul Mihail Eminescu dar, cel mai frumos popas a fost la Casa pionierilor. Plini de voie bună, pionierii i-au condus în camera de basme, la cercul foto, la cercul micilor naturaliști. Apoi, împreună au încins vesele jocuri pionierești.

În drumeție

...au pornit și pionierii din comuna Ion Corvin, raionul Adamclisi. Răsăritul soarelui anunța o zi frumoasă, numai bună pentru drum. Au luat cu ei mingea de volei, de fotbal, șahul, cărți cu ghicitori și... cîntecele lor vesele. În drum au admirat întinsele tarlale cu porumb ale colectivei, apa liniștită a Dunării. Aici, s-au oprit și după o baie minunată au început jocurile... Fotografiile făcute cu acest prilej le vor aminti mereu de frumoasa drumeție, într-o zi de tabără.

Oraș iubit, București

...au sosit să-ți admire minunatele construcții, frumoasele parcuri și pionierii din comuna Bolintin Deal, raionul Titu. În excursia lor au vizitat Grădina zoologică-Băneasa, Muzeul Satului, Muzeul de științe naturale „Grigore Antipa". Au fost și oaspeții Palatului pionierilor.

(După corespondențele primite de la pionierii Spătaru D. Maria, Jimborean Ion și Ion Protopopescu — activist cultural).

Salut din tabără

Soarele sărută marea,
Stelele s-au dus de mult ;
Stau în tabără și-ascult
Cum răsună deșteptarea.

Prin nisip, un crab
se-ndreaptă
Spre talazul argintiu :
— Dacă ajung la „Colțul
viu"
Mai știu eu ce mă așteaptă?!

Scoica doar cu nepăsare
Jos pe plajă se opri :
— Ba încerc să văd ce-o fi !
Încercarea moarte n-are.

Stăm pe plajă. Clipe, ore,
Nici nu știm cum trec în
zbor.

Pescărușul călător
Taie undele sonore.

Dinspre crestele cărunte
Vin în zbor și porumbei
Să ne spună cum și ce-i
Sus în tabără la munte.

Tabere de curte, iată,
Ne trimit pe-un fir de vînt
Rozmarin și vesel cînt
Din poiana fermecată.

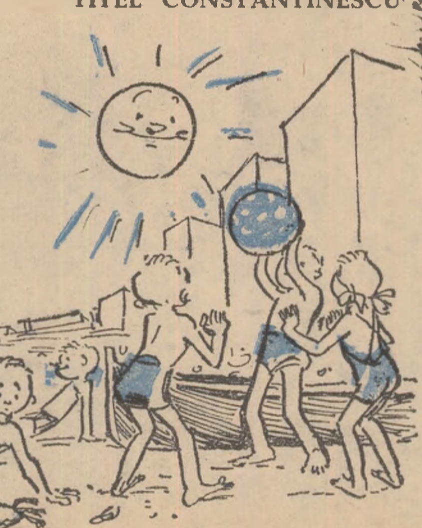
Și cum vin din zori în seară,
Cîntec, flori și zîmbet drag,
Simt al patriei meleag,
Lîngă noi ca o comoară.

Păsări albe și voi alge,
Și tu, valule-argintiu,
Duceți-ne cîntul viu
Din catarge în catarge !

Toată lumea să ne știe
Visul nostru înaripat.

Te salut, pămînt rotat,
Te salut, copilărie !

TITEL CONSTANTINESCU

În tabara, la Timiş, a sosit poşta...

Pe acolo vom drumeţi noi.

Raidul nostru

Prin tabere

LA MUNTE

Zdup e gata. Eu — la fel. Carul de reportaj stă alături, duduind. Ne urcăm şi maşina demarează brusc încît bietul Zdup se trezeşte sub banchetă.

— Scoală, Zdup, prietene, aşa-i la drum. Scoală că...

Pe alături de noi ţîşneşte o maşină de la O.N.T. La geamuri rîd, vesele, chipuri de copii. Cravatele roşii, unduind în goana maşinii, le mîngîie feţele, le luminează ochii larg deschişi gata să soarbă fiecare minunaţie a peisajului fermecător cu care fac cunoştinţă.

— Unde mergeţi, copii?

— Pe Valea Prahovei, în excursie !...

— La Doftana !

— Sus, la Poiana Braşovului...

La Sinaia, la Buşteni, pe Valea însorită a Prahovei... Unde nu poţi auzi azi glasurile vesele ale copiilor?

Trecem ca fulgerul prin Breaza, Comarnic... Intrăm în Sinaia şi ne oprim la

Tabăra internaţională

Ne întîmpină, chiar la intrare, drapelele ţărilor din care au venit aci, la odihnă, copiii: Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Polonia, Romînia, Suedia.

La Poartă — de serviciu doi băieţi bălai, înalţi, cu ochii albaştri numai zîmbet:

— Don Magnuson, din Göteborg — se recomandă unul.

— Kent Andersson... Tot din Göteborg — se recomandă celălalt.

Aşadar, doi suedezi. Ne împrietenim repede şi-mi povestesc cît de plăcut a fost în drumeţia făcută la Piscul Cîinelui. Apoi în jur se string şi alţi copii. Hana Sulcova din Cehoslovacia, o fetiţă deosebit de volubilă, e nevoită, de data asta, să ne scrie pe o bucăţică de hîrtie: „Rumunsko je krásné a jeho objvaetelé, jak mojé..." ş.a.m.d., ceea ce în bun grai romînesc înseamnă: *„Romînia e frumoasă şi locuitorii ei ştiu cum să întîmpine şi să găzduiască un prieten... Mi-am găsit mulţi prieteni între pionierii romîni..."*

Observaţiilor prieteneşti ale Hanei se alătură şi pionierul bulgar Deian Petrov Diacov din Kolarovgrad:

— Plaiurile dv. — spune el — se aseamănă foarte mult cu cele bulgare şi de aceea noi, pionierii bulgari, ne simţim aici atît de bine, de parcă am fii la noi acasă...

Deasupra brazilor se stinge, treptat, globul rubiniu al soarelui. Vine seara. Şi o data cu ea — masa, culcarea. A doua zi, dis-de-dimineaţă, pionierii pleacă pe munte, într-o excursie de două zile: Cota 1 400 — Vîrful cu Dor — Piatra arsă — Babele... Prilej minunat de a se cunoaşte mai bine, de a se împrieteni...

Vis-a-vis, la Tabăra „Mureşul", unde se odihnesc 100 de copii din Tg. Ocna şi Bacău, goarna dă semnalul de stingere. E vremea să mergem la culcare.

La Timişul de Sus

A doua zi, din zori, plecăm iar la drum. Trecem prin Poiana Ţapului, Azuga, Buşteni, Predeal... Dacă ne-am opri — Zdup a răguşit de atîta insistenţă să rămînem şi pe aici, pe undeva, într-o tabără — ne-ar trebui toata gazeta s-o scriem numai noi. Cum nu se poate acest lucru, poposim abia la Timişul de Sus, în Tabăra Centrala de pionieri.

Coborîm şi Zdup rămîne uimit:

— Tii, exclamă el, aci e raiul pe pămînt!

Asta-i şi părerea copiilor — preşedinţi de unitate — veniţi aci din 6 regiuni ale ţării.

Nimerim la masa de prînz şi avem iar de ce ne minuna: bucatele gătite şi frumos servite copiilor te fac să le mănînci chiar de ai fi tu cel mai ales Tică-mofturică!

După somnul de-amiază, copiii fac pregatiri febrile: mîine e deschiderea festivă. Abibula Cadri, din Negru-Vodă, recită undeva, pe platoul întins din faţa cabanelor, poezia „Partidului" de M. Beniuc. Cele rostite se pot citi, uimitor de clar, în ochii săi, căprui închişi, în gesturile sale expresive. Abibula e un real talent de artist — bineînţeles, cu minusurile vîrstei! Cu el nu se încumetă să se întreacă decît Didilescu Florin, din Timişoara.

— Zdup, caut-o pe instructoarea superioară!

Dar instructoarea era deja lîngă noi.

— Vă interesează programul...

— ... de activitate, da!

— E puţin mai aparte decît în alte tabere. În afară de drumeţii şi excursii, jocuri de orientare, ş.a., al nostru mai cuprinde şi anumite discuţii metodice... Ca viitori preşedinţi de unitate — şi mai toţi credem că vor fi realeşi, avînd în vedere bogata lor activitate de anul trecut! — ei trebuie să înveţe cum se organizează bine o adunare pionierească, ceremonialul pionieresc, cum se organizează o spartachiadă a unităţii şi multe altele. Dar aşa cum v-am spus, nu vor lipsi nici distracţiile.

Şi, ca o adeverire, la cîţiva paşi de noi, vreo 50 de pionieri stăteau strînşi în jurul lui Alexei Gheorghe şi Roman Valentin, care se străduiau, legaţi la ochi şi cu mîinile la spate, să scoată cu gura, dintr-un lighean cu apă, nişte mere. Cei din jur se prăpădeau de rîs, iar ei doi, serioşi nevoie mare, se... bălăceau mai departe.

La Olteni şi la Zizin

La Olteni, pe malul Oltului, chiar acolo unde el scapă pentru întîia oară din încătuşarea munţilor — tabără de pionieri. În castel! Acolo unde altă dată groful Mikó îşi purta lenea şi aroganţa în lux şi desfrîu, vin azi să se odihnească şi să se veselească fiii foştilor lui supuşi: fii de colectivişti, de muncitori şi funcţionari.

Cînd am sosit, copiii erau, o parte, la baie, în bazinul castelului, iar o altă parte, pescarii amatori — pe malul Oltului, la colţul morii. Înarmaţi cu undiţe şi rîme, într-o tăcere spartă doar de susurul blînd al Oltului, aşteptau să le pice în nadă... crapul! Că acest crap cîntăreşte mai totdeauna 10-15 grame, nu-i supără, bine că „pică". Şi nici haz nu fac. Ba, dimpotrivă, vin cu cei 2-3 peştişori atîrnaţi în ac, în văzul tuturor! Succes, deh!

Cei de la Zizin, cu tabăra la poalele Ciucaşului, n-au unde pescui. Dar cu toate acestea, au şi ei ceva ce nu prea au cei din alte părţi; au, cum s-ar zice, „specificul" lor: apa minerală, destul de vestită. Pot bea cîtă vor şi... cînd vor, izvoarele-s la discreţie.

Şi după o hrană aleasă, după un meci de volei susţinut — la care participa fie ca „beligerant", fie ca suporter, o cana cu „zizin" merge ca unsă.

Ca încheiere

Poate că întreagă vară de-am umbla, n-am cuprinde toate taberele, toate locurile de odihnă, toate punctele turistice pionereşti. Iată de ce eu şi Zdup ne-am oprit doar la aceste cîteva.

Şi în loc de încheiere, ţinem să vă spunem că, chiar de nu rîdeţi cu lacrimi citind acest reportaj, VESELIA este tovarăşul cel mai drag al pionierilor din taberele unde ne-am oprit şi al copiilor pe care i-am întîlnit, mii şi mii, drumeţind pe plaiurile minunate ale regiunilor Ploieşti şi Braşov.

Pe curînd, copii!

GHEORGHIŢĂ
— Reporterul

La pescuit, pe valea Oltului.

Să învăţăm semnalizarea cu fanioane

(Continuare din numărul trecut)

Pentru semnalizarea liniei, se ridică ambele fanioane trecîndu-le prin faţa noastră şi apoi coborîndu-le repede. De exemplu, pentru litera „A", compusă dintr-un punct şi o linie, vom ridica un fanion — pentru punct — şi îl coborîm repede, apoi ridicăm ambele fanioane — pentru linie — în acelaşi mod, fără să facem pauză între punct şi linie. Pentru transcrierea unui cuvînt se procedează la fel, dar între litere se lasă o pauză scurtă cît se numără în gînd de la 1 la 3.

Înainte de a începe transmisia şi recepţia, trebuie să avem grijă ca distanţa dintre cel care transmite şi cel care recepţionează, să nu depăşească 500—700 m. Un post de semnalizare (atît cel de transmisie cît şi cel de recepţie) este bine să fie compus din doi pionieri: unul, care urmăreşte transmisia, iar altul, care scrie ce-i dictează.

Transmisia şi recepţia se fac în felul următor: pionierul, care vrea să transmită o comunicare se aşază cu faţa către cei cărora li se adresează şi face semnalul de apel (fig. 3), adică face cîteva mişcări cu ambele fanioane deasupra capului. Cealaltă grupă îi răspunde la apel făcînd cu ambele fanioane acelaşi semn, însă în jos (fig. 4).

După fiecare cuvînt transmis se face o mişcare circulară cu fanionul din mîna dreaptă, care înseamnă „sfîrşitul cuvîntului" (fig. 5). Pionierul, care recepţionează cuvintele, face aceeaşi mişcare circulară după fiecare cuvînt, ca semn că a înţeles cuvîntul transmis. În caz că nu a recepţionat o literă, îl opreşte pe cel care transmite, făcînd cu ambele fanioane cîteva mişcări orizontale în faţă şi transmiţînd ultima literă pe care a recepţionat-o bine (fig. 6). După ce s-a terminat comunicarea, cel care a transmis face 3—4 mişcări circulare (fig. 5) cu fanionul din mîna dreaptă, ca semn că transmisia a luat sfîrşit. La fel procedează şi cel care a recepţionat, confirmînd că a înţeles comunicarea transmisă.

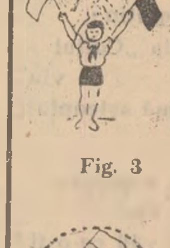

Fig. 3

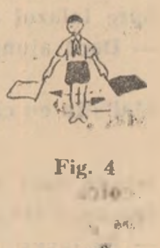

Fig. 4

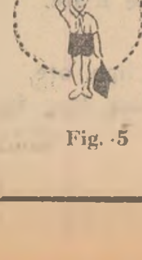

Fig. 5

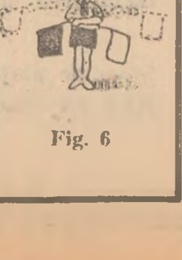
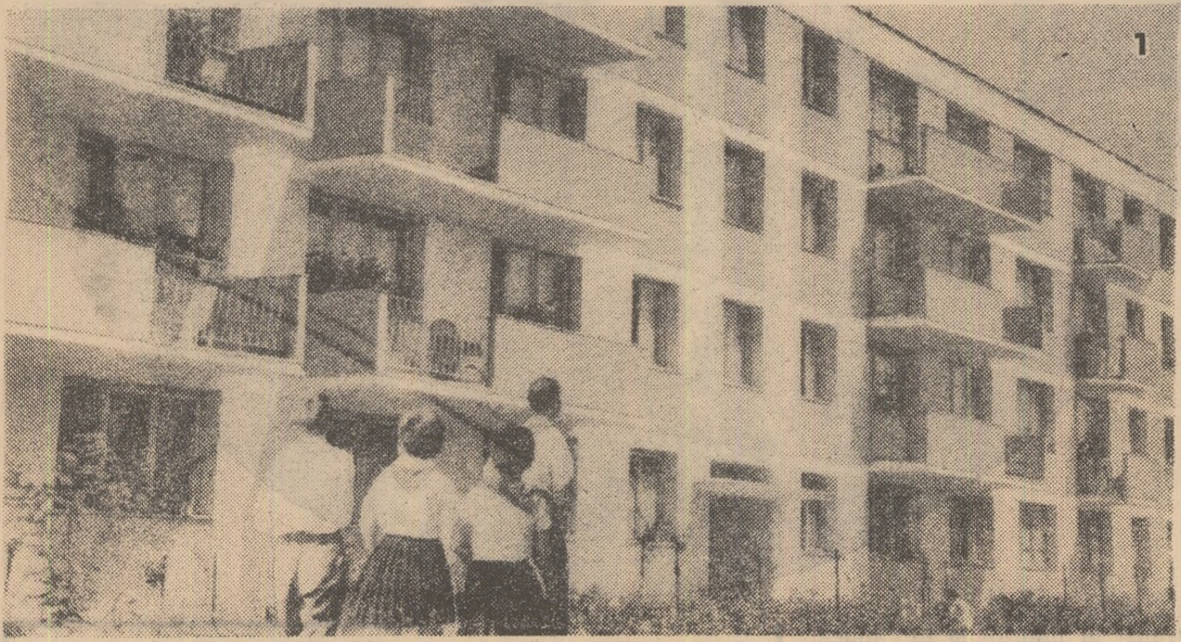

Fig. 6

LA TURNU-SEVERIN într-o zi de vară

26 august 1944. Undeva, în sudul țării, o coloană de fasciști înainta în marș forțat. Ținta ei era orașul Turnu Severin. Bazîndu-se pe superioritatea numerică și pe armamentul lor, fasciștii erau siguri că vor putea ocupa orașul. Dar chiar la intrare, un foc susținut, deschis de ostașii romîni îi făcu să se oprească. „Nu trebuie să pierdem timpul" hotărî căpetenia fasciștilor, și ordonă ca o parte din soldații hitleriști să rămînă pe șosea, pentru a zădărnici împotrivirea armatei noastre, iar alta să pătrundă în oraș pe malul Dunării, de-a lungul căii ferate. Fasciștii porniră pe acolo. Locul era pustiu, pe mal, nici țipenie. Dar, pe neașteptate, o ploaie de gloanțe îi sili să dea înapoi și să se culce la pămînt. Fasciștii erau contrariați. Ei știau că ostașii romîni apără orașul la intrare pe șosea. Oare și aici, pe malul fluviului, era o armată? Da. Ostașii acestei armate purtau uniforme felurite: unii, salopete de mecanici, alții, haine de ceferiști, alții, bluza hamalului din port sau tricoul marinarului. Erau muncitorii orașului, locuitori ai acelor căsuțe din curțile cărora gospodinele nici nu apucaseră să strîngă rufele de pe frînghie. Organizați și conduși de către comuniștii din oraș, oamenii muncii se înarmaseră și acum erau o forță de neînvins. Se aflau printre ei și mulți tineri, ba chiar și copii în jurul vîrstei de 10 ani, care transportau muniții pînă în prima linie. Loviți puternic de ostașii romîni, de muncitorii și de țăranii din satele învecinate, fasciștii, cu tot efectivul lor mare și cu armamentul de care dispuneau, suferiră pierderi mari. Ei se retraseră în niște zăvoaie, dar nereușind să facă față avîntului nestăvilit al patrioților din Tr. Severin se predară. Orașul era salvat.

După nouăsprezece ani

Iată-ne după nouăsprezece ani, pe aceleași locuri. Vedem șoseaua, fluviul, linia ferată, cartierul Tabaci de unde porniseră la atac muncitorii. Ca și atunci, e vară, și un grup numeros vine dinspre oraș pătrunzînd în zăvoi. Sînt pionierii, copiii de astăzi din Turnu Severin. Părinții unora dintre ei s-au numărat la 26 august 1944 printre cei care au apărat orașul.

Purtătorii cravatei roșii sînt mîndri de orașul lor, de cei care, la chemarea comuniștilor, l-au apărat, lichidîndu-i pe inamici. Pionierii au pornit în drumeție anume pentru a vedea locurile unde s-au petrecut acele evenimente.

Tovarășul Toma Cristescu le povestește copiilor despre lupta de decenii purtată de partid pentru ca noi să ne bucurăm astăzi de soarele socialismului, despre înfăptuirile puterii populare în orașul Turnu Severin. Ne-am amintit, deîndată, o discuție avută deunăzi la Sfatul popular orășenesc.

Orașul, azi

Tovarășul Ion Marinoiu, președintele Sfatului popular al orașului Turnu Severin, a ieșit dintr-o ședință importantă anume pentru a ne relata pentru cititorii „Scînteii pionierului" cîteva aspecte actuale din Turnu Severin.

În înfățișarea tovarășului Marinoiu, în felul său concis de a vorbi, în exactitatea cu care apreciază lucrurile îl recunoști numaidecît pe fostul muncitor.

— Mai întîi, cîte ceva despre dezvoltarea industriei din Turnu Severin.

— În ultimii ani, o creștere ușor de constatat au înregistrat Uzinele Mecanice. În anii noștri, capacitatea uzinelor s-a mărit, s-au adus utilaje moderne. Astfel, a devenit posibil ca să se producă vagoane precum și vase de tonaj mare. Muncitorii au un cinematograf al lor, un club, teren de sport, bibliotecă, un staționar medical. S-a dezvoltat și fabrica de confecții precum și altele. În prezent, arhitecții, inginerii și muncitorii constructori pun temelia viitoarelor întreprinderi, care vor întări și mai mult puterea economică a orașului nostru.

— Am văzut noi blocuri în oraș...

— În fiecare an se dau „la cheie" noi locuințe. Pentru anul acesta avem planificate 120 de apartamente. De asemenea, se ridică noi școli. Iată cîteva dintre cele mai tinere: Școala de 8 ani nr. 6, Școala de 8 ani nr. 8, Școala de 8 ani nr. 9. În prezent se lucrează intens la ridicarea unei școli medii pe str. Tudor Vladimirescu, care se va inaugura la toamnă.

— Turnu Severin se remarcă prin aspectul îngrijit al străzilor, dintre care unele seamănă pur și simplu a grădini.

— Da, și trebuie spus că un ajutor serios l-au dat cetățenii. Utemiștii și pionierii din oraș au contribuit cu multă tragere de inimă la amenajarea frumoasei alei din fața teatrului.

Din nou în zăvoi

Printre pionierii din zăvoi se aflau mulți care au participat la acțiunea amintită mai sus. Soarele urcă la amiază. Tovarășul Cristescu povestește domol, copiii sînt numai ochi și urechi. Dar iată, o fată vrea să spună ceva.

E Modilcă Mariana din clasa a VII-a, Școala medie nr. 1. Propunerea ei este interesantă, și noi am notat-o.

— De la părinții noștri, de la rude și cunoscuți mai în vîrstă, noi am aflat multe despre lupta oamenilor muncii din orașul nostru sub conducerea partidului. Eu vă propun, tovarăși pionieri, ca acum, în zilele vacanței, să pornim o acțiune de cunoaștere a celor mai de seamă evenimente din istoria revoluționară a orașului nostru, iar în seara focului de tabără pe care îl vom avea în cinstea lui 23 August, să povestim ceea ce am aflat!

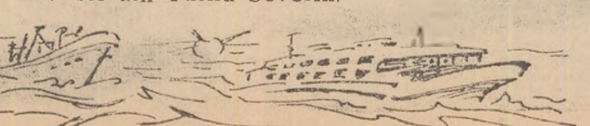

Erau de față pionieri de la majoritatea școlilor din oraș, și cu toții au fost entuziasmați de propunerea Marianei. Drumeția din această zi s-a terminat, dar acțiunea propusă de Mariana abia a început!

Text și fotografii: **OVIDIU ZOTTA**

Explicații foto:

1. Locuințe noi în Tr. Severin.
2. Pe aici au fost lupte...
3. Oaspetele pionierilor își depănă amintirile.
4. Un buchețel de flori simple, de cîmp, la monumentul care amintește luptele pentru apărarea orașului.

După 14 ani

Un reportaj de **Ion Andrei**

In august, anul acesta, se împlinesc 14 ani de cînd, ascultînd îndemnul partidului, țăranii muncitori din Păulești, regiunea Maramureș, au întemeiat una din primele gospodării agricole colective din țara noastră.

1. **Cultivat după cele mai înaintate reguli agrotehnice, porumbul se dezvoltă bine, promițînd o recoltă sporită la hectar. Președinta gospodăriei și instructorul comitetului raional de partid au toate motivele să fie bucuroși.**

2. **Pe vremuri, țăranii muncitori din Păulești locuiau în „case" ca aceea pe care o vedeți în medalion. Acum, în această casă nu mai locuiește nimeni. E muzeu. Colectiviștii și-au durat cu toții case noi, de zid, învelite cu țiglă, așa cum se văd cîteva și în imaginea noastră.**

Inceputuri

Martie 1949. O dimineață de duminică cu soare puternic, arzător. Într-o căsuță de la marginea satului se adunaseră la sfat comuniștii din Păulești. Erau cîțiva numai: Ion Todica, Vasile Zidaru, Ion Popa, Vasile Lupșa, Maria Zidaru... Erau desculți și flămînzi, vlăguiți de truda cîmpului, dar purtau cu toții în inimi speranța într-o viață luminoasă, demnă. Sosise vremea să pună capăt mizeriei în care se zbătea de veacuri satul. Aveau de-acum un far puternic ce le călăuzea gîndurile și pașii: istorica Rezoluție a Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie, care chema țărănimea muncitoare să pășească pe calea agriculturii socialiste. În acea ședință a organizației de partid s-au semnat primele cereri pentru înființarea gospodăriei agricole colective din Păulești. În viața satului începea o nouă istorie. La 28 august 1949, 44 de familii de țărani muncitori au făcut pentru totdeauna legămînt cu belșugul. 157 hectare de pămînt, șapte vaci, trei cai și doi bivoli — asta era toată averea de început a colectivei din Păulești. Dar oamenii știau că prin munca lor unită, gospodăria va deveni puternică, înfloritoare, iar într-o asemenea gospodărie și viața lor va fi alta. Și așa a fost. Astăzi gospodăria agricolă colectivă din Păulești are 920 de familii, pămîntul pe care îl cultivă se întinde pe o suprafață de aproape 2 800 hectare, animalele și păsările se numără cu miile, iar fondul de bază se ridică la opt milioane de lei.

Sămînța sădită de comuniști în Păulești cu 14 ani în urmă a dat rod foarte bogat.

Cartierul Păulești

Pe ulița principală a satului, nu departe de sediul colectivei, se află o coșmelie dărăpănată, acoperită cu paie. E o casă, o casă din vechiul Păulești. Pătrunzi în interior și te apucă fiorii groazei. Între pereții coșcoviți, cu ferestre cît palma, gîndul te poartă în satul de acum 20-30 de ani, cînd oamenii, de la cel mai tînăr pînă la cel mai bătrîn, slugăreau pe moșia lui Horvath. Privești în jur și parcă auzi aevea scîncetele pruncului: „mi-e foame, mi-e foame". În ungherul întunecos zărești parcă chipul îndurerat și neputincios al mamei, iar pe scîndurile patului, înnegrite de vreme și mîncate de carii, ghicești zvîrcoliturile tatălui, doborît de pelagră ori tifos...

Părăsim încăperea ce evocă momente atît de tragice din trecutul nu prea îndepărtat al satului. Afară este soare, aer, pulsează viața nouă. De o parte și de alta a uliței te întîmpină șirurile nesfîrșite de case noi, vreo 200 la număr, din zid, acoperite cu țiglă. Și în fiecare arde becul electric, cîntă aparatul de radio, se află mobilă modernă de la oraș, mașină de spălat rufe sau aragaz, pîine albă din belșug, foarte multă veselie. În rînd cu noile case se înalță mîndre, impunătoare, numeroase edificii social-culturale; școala, dispensarul pentru adulți și pentru copii, căminul-cultural cu bibliotecă și cinematograf, brutăria, grădinița sezonieră, magazinul universal. Așa arată satul socialist de astăzi. Un adevărat cartier orășenesc. De altfel, așa i se și spune în ultima vreme Păuleștiului. Pe vremea burghezo-moșierimii, la Păulești se afla o singură casă acoperită cu țiglă: conacul lui Horvath. Celelalte erau niște maghernițe acoperite cu paie și proptite cu pari să nu le răstoarne vîntul. Astăzi, la Păulești o singură casă se mai află acoperită cu paie. Este casa muzeu, păstrată acolo, în inima satului, pentru ca generațiile viitoare să o vadă și să nu uite trecutul.

Copiii colectivei

Pe drumeagul ce duce către malul Someșului, acolo unde se întinde, pe 75 de hectare grădina colectivei, am întîlnit cîțiva copii, care veniseră să dea o mînă de ajutor la culesul roșiilor: surorile Irina și

PE-UN PICIOR DE PLAI

Drag mi-e omul muncitor

Foaie verde de mohor
Drag mi-e omul muncitor
Orișiunde-i locul lui;
La jarul furnalului,
În uzină,
Jos în mină,
Dă belșug și dă lumină;
Vesel la petrecere
Sprinten la întrecere
Frate cu-ăi la fel ca el
Spaimă e pentru mișel.
Suflet larg de comunist
Niciodată nu-l vezi trist.

Și, iar verde iasomie,
Tare drag îmi este mie
Cînd văd spicul grîului,
Pîinea muncitorului
Și ogoare,
Surioare,
Înfrățite azi în soare;
Iar în zorii zorilor —
Cîntul comuniștilor
Sună — și în zborul lui
Dă putere omului.

(Culeasă din comuna Șoimuș, raionul Deva)

ny, Carol Heghe-
diu... Sînt copii de
tă cu colectiva,
ı deschis ochii pe
'ași an, iar unii
easi lună. Într-o
az mi-au povestit
ăria lor fericită,
ı și atîtea activi-
le la care au parti-
izația de pionieri,
le ce le au acum,
rea școlii de șapte
Estera și Heghe-
vor să meargă la
, iar de acolo, fata
gie", iar băiatul —
ică"; Vekony K.
erge la școala de
ogh Alexandru la
", Bûte Ileana do-
rină specialistă în
pămîntului. Și fără
urile lor de astăzi
mîine realitate,
eeași vîrstă cu co-
că trăiesc cu toții
luminos al socia-

ica Maria":

pune tot satul, în
cețuire și respect.
aria este o femeie
u privirea caldă și
ă, președinta gos-
lective, Eroină a
aliste, deputată în
nare Națională —
u. De 14 ani se află
olectivei, chibzuind
de...oltarea gospo-
nă...rea colectiviș-

de acasă, în zori. La
ada lui Szabo Lu-
use recoltatul griu-
ucaseră oamenii să
cînd președinta se
ei, îmbărbătîndu-i
cu fapta în muncă.
președinta era aș-
epreședintele, Iuliu
nginerul șef al gos-
ı. Viland, voiau să-i
a despre modul în
ea fi terminat, pînă
grajdul pentru 100
ultima construcție
din cele planificate
ate aici pînă în anul
mați, președinta a
cu de-amănuntul
regătite toate condi-
ı înmagazinarea re-
gr...nă — dacă au
...e de la oraș să
iile și ardeii; la gră-
ică copiii mai au ne-
va... Zeci de kilome-
ıți intr-o singură zi,
tot, în uriașa gospo-
simte nevoie de o
sită, de un sfat înțe-

ziu, cînd satul ador-
președinta a revenit
scos dintr-un sertar
sare doldora și a
le cerceteze cu inte-
n aceste dosare sute
sosite din toate col-
i. De la profesori și
la muncitori și trac-
la ostași și multe,
e scrisori de la copii.
ihalcea de la Școala
din Buzău, îi scria
i, Angela Suman din
iceni, președinta de-
ui nr. 4, o felicita
lin Păulești printr-un
inal, elevii clasei a
Școala de 8 ani din
o întrebau de sănă-
iau să știe cum a
spodăria, cum arata
aleștiul. Cu fiecare
re il citea, chipul
se lumina de un
oi, lua tocul, o coa-
e albă și începu să

GII MEI COPII,

*nătoasă. Gospodăria
i merge. Satul crește
a noastră luminoasă
datorăm faptului că
t întotdeauna cuvîn-
lui...*

Puternic îndemn pentru creșterea numărului de animale

Săptămîna trecută, ziarele, radioul au adus la cunoștința oamenilor muncii Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind sporirea cointeresării producătorilor în creșterea și îngrășarea animalelor și cu privire la desfacerea cărnii. Oamenii muncii au primit cu viu interes și aprobare aceste hotărîri, care creează condiții pentru o continuă dezvoltare a șeptelului de animale, contribuind la îmbunătățirea necontenită a aprovizionării populației cu carne și preparate de carne.

Colectiviștii din G.A.C. „Mureșul" din comuna Sintana, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, bunăoară, sporind producția animalieră, vor valorifica pînă la sfîrșitul anului, pe bază de contract cu statul, un însemnat număr de animale pentru carne, dintre care 226 bovine, 614 porcine, precum și numeroase păsări. Conștienți de faptul că sectorul zootehnic le aduce avantaje importante, colectiviștii din Cobadin, regiunea Dobrogea, Vînători, regiunea Galați, Călugăreni, Ciochina, Căzănești, regiunea București, și din numeroase alte gospodării colective, au și trecut la măsuri concrete, cum ar fi asigurarea furajelor necesare, a construcțiilor, pentru sporirea numărului de animale. Folosind marile posibilități pe care le oferă munca în comun și ajutorul permanent acordat de partid și guvern, colectiviștii, muncitorii din sectoarele zootehnice, muncesc cu rîvnă pentru a crește cît mai multe animale de calitate bună, pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu carne și preparate de carne.

Prezențe romînești peste hotare

MOSCOVA. În cadrul Festivalului internațional al filmului de la Moscova, filmul romînesc „Lupeni 29" a fost distins cu MEDALIA DE ARGINT pentru montarea excelentă a scenelor de masă și pentru căutări reușite în domeniul sonorizării stereofonice. De asemenea, „Lupeni 29" a primit și o diplomă de onoare — conferită de Uniunea Scriitorilor din U.R.S.S. — pentru cel mai bun scenariu.

VENEȚIA. La 12 iulie, în sala Teatrului „La Perla" din Veneția, colectivul de balet al R.P. Romîne, care se află pentru a doua oară în Italia, și-a început turneul cu spectacolul „Lacul lebedelor". Din distribuție au făcut parte Irinel Liciu, Gabriel Popescu, Petre Ciortea, Ileana Iliescu și alții. Spectacolul susținut de balerinii romîni s-a bucurat de mult succes.

RIO DE JANEIRO. În cadrul Expoziției internaționale a cărții de la Goyana — Brazilia, la care participă 32 de țări, s-a deschis în incinta muzeului din localitate o expoziție a cărții din Republica Populară Romînă. În cadrul expoziției sînt prezentate 300 de volume de literatură beletristică, științifică, albume de artă și cultură, precum și reviste literare, economice, sociale, turistice.

DE LA PRIETENII TĂI DE PESTE HOTARE

ORĂȘELE ALE COPIILOR

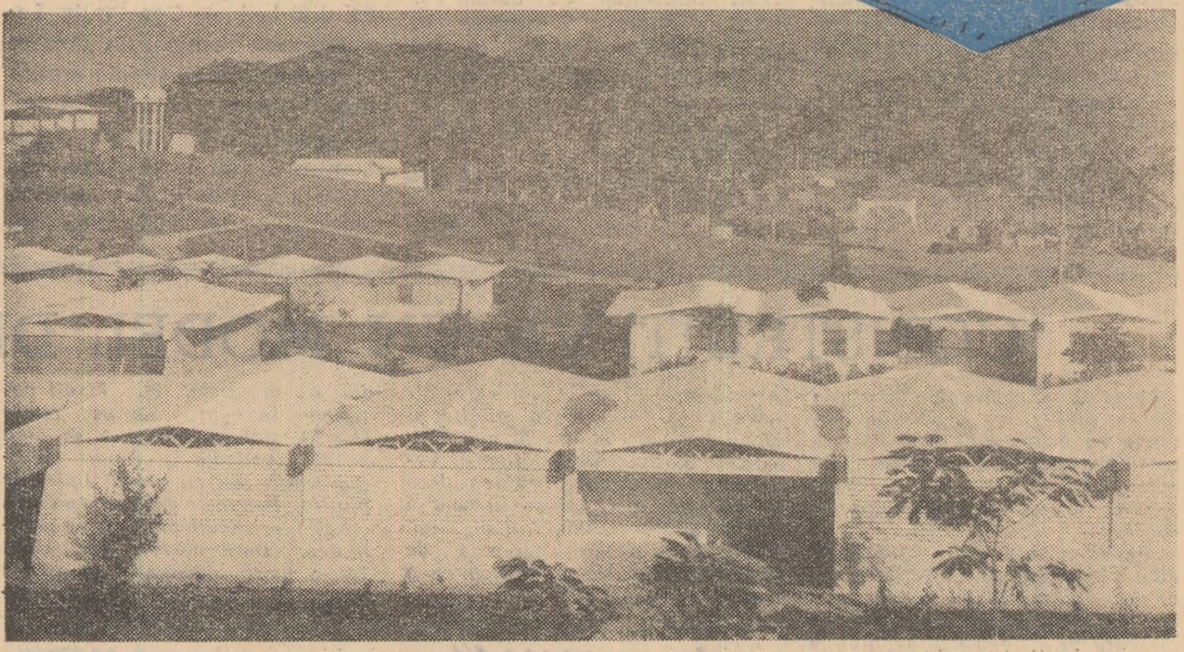
Datorită grijii permanente a guvernului revoluționar al Cubei condus de Fidel Castro, copiilor acestei țări din America Latină le-au fost create largi posibilități de învățămînt. Dacă pînă la revoluție, jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară nu puteau să urmeze nici cursul elementar — sute de mii rămînînd total analfabeți, acum s-au creat condiții bune de învățămînt tuturor copiilor de vîrstă școlară. Pe lîngă numeroasele școli noi construite în diferite localități, s-au construit sau se află în plină construcție unele complexe școlare, adevărate orășele ale copiilor, cum ar fi cel de la Camilo Cienfuegos, situat la poalele munților Sierra Maestra. Aci vor învăța un număr de 20 000 de copii, fii de muncitori și țărani. De asemenea, alte mii de copii au posibilitatea să învețe la centrul școlar Sierra Redondo, așezat într-un loc pitoresc din împrejurimile Havanei, unde înainte se lăfăiau reprezentanți ai aristocrației cubane.

O deosebită atenție acordă guvernul revoluționar al Cubei pregătirii tehnice a specialiștilor.

O dată cu lărgirea rețelei instituțiilor de învățămînt elementar, mediu și superior, se duce o muncă susținută pentru ridicarea nivelului cultural al muncitorilor și țăranilor, care au învățat să scrie și să citească în ultimul timp. S-au creat pentru ei cursuri speciale la care participă, fără să iasă din producție, circa 300 000 de persoane.

Cuba a devenit prima țară din America Latină în care a fost lichidat analfabetismul și prima țară de pe continentul american unde toți copiii au posibilitatea să învețe.

Complexul școlar de la Cienfuegos din munții Sierra Maestra.

Îndrăzneala lui Jim

Jim are 18 ani și 1,87 m înălțime. Puțini din băieții de o seamă cu Jim au mușchii și statura sa.

Jim studiază la un colegiu „numai pentru negri", mănîncă la un restaurant „numai pentru negri", locuiește într-un cartier insalubru „numai pentru negri".

Și iată că Jim a îndrăznit să meargă într-unul din acele locuri unde negrilor le e cu desăvîrșire interzis a intra: într-o grădină-restaurant pentru albi. N-a intrat singur — cu el au mai mers alți doi prieteni.

S-au așezat la o masă și au așteptat.

Cîțiva albi s-au și așezat roată în jurul mesei lui Jim. În ochii lor se citea ura, o ură sălbatică. Unul dintre ei a răcnit:

— Hei, voi, cîini negri, cărați-vă! N-auziți?

Pe urmă — s-a produs bătaia. Albul l-a pocnit pe Jim cu o sticlă în cap și Jim s-a prăbușit sub masă. Ceilalți au fost și ei snopiți în bătaie.

S-au trezit toți la spital — bineînțeles, la un spital „numai pentru negri".

La căpătîiul fiecăruia sta un polițist.

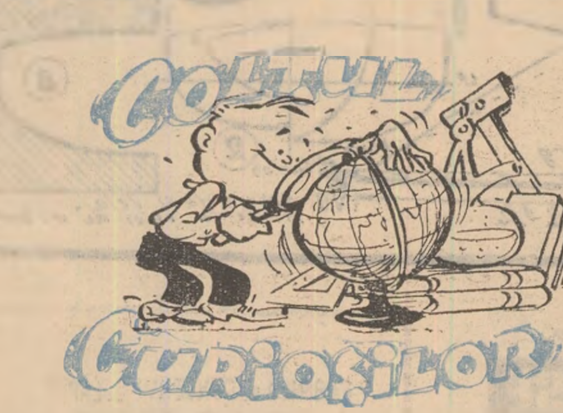
— Ce s-a întîmplat? — a întrebat, trezindu-se, Jim.

. . . .

Ce s-a întîmplat, a aflat după cîteva zile, cînd toate ziarele sud-africane scriau cu litere de o șchioapă despre neobrăzarea a 3 negri tineri; mai jos, ele publicau și sentința unui tribunal al albilor: prietenii lui Jim au primit cîte 8 ani închisoare, iar Jim — 10 ani.

Prilej să mediteze, îndelung, la „bunătatea" oamenilor albi din țara lor — capitaliștii și slugile lor din Republica Sud-Africană.

EM. E.

Răspundem elevilor Tuțilă Mircea de la Școala de 8 ani din Peșteana-Vulcan, raionul Tg. Jiu și Hombordă Elena de la Școala de 8 ani din comuna Bogați, regiunea Argeș.

Răspunde acad. prof. Al. Graur

Care sînt primele scrieri din lume? Ce s-a păstrat, unde se găsesc scrierile?

Oamenii au „scris" mai întîi pictînd scene din viață. Pe pereții unor peșteri din diverse părți ale lumii s-au găsit astfel de „reportaje" pictate. Mai tîrziu, din desenele primitive s-au ales unele figuri, care au început să fie folosite pentru a nota cuvinte, de exemplu un cerc cu raze însemna „soare". Acesta este primul fel de scriere propriu-zisă. Semnele de soiul acesta se numesc **hieroglife** și ele au apărut întîia oară în vechiul Egipt. Cele mai vechi inscripții hieroglifice pe care le avem datează de vreo 6 000 de ani. Chinezii scriu pînă astăzi cu hieroglife, care însă au fost cu timpul atît de mult simplificate, încît de cele mai multe ori nu se mai recunoaște obiectul pe care semnul îl reprezenta la început. Cele mai vechi texte cu hieroglife chinezești pe care le păstrăm au fost scrise pe carapace de broaște țestoase și datează de acum vreo 4 000 de ani.

Care sînt cele mai vechi limbi de pe pămînt? (Se mai folosesc astăzi sau au dispărut?

Se consideră că oamenii au început să vorbească (și prin aceasta au și devenit oameni) acum vreo 500 000 de ani. Nu avem nici un mijloc să știm în amănunte cum vorbeau, căci cele mai vechi texte păstrate datează, după cum s-a văzut, abia de vreo 6 000 de ani. Prin comparația limbilor cunoscute, s-a ajuns să se reconstruiască, cu oarecare aproximație, faze ceva mai vechi ale lor, dar tot nu mult mai vechi. Limbile vorbite astăzi reprezintă, bineînțeles, forme evoluate ale limbilor din trecut, deci, într-un anumit sens, se poate spune că primul fel de a vorbi al oamenilor nu a dispărut, ci numai s-a transformat. Dar dacă am auzi vorbind un om de acum cîteva zeci de mii de ani, nimeni din cei de azi n-ar înțelege nimic.

„Primăvara vieții și a păcii" — sculptură de Lelia Zuaf.

Un mare savant romîn

Constantin Levaditi (1874-1953)

Printre figurile de seamă, care au făcut cinste științei romînești un loc de frunte îl ocupă Constantin Levaditi, ilustru învățat romîn în domeniul științelor medicale.

Născut în orașul Galați la 19 iulie 1874, Constantin Levaditi rămîne orfan de tată încă de mic copil. Venit în București împreună cu mama sa, care se angajase infirmieră la Spitalul Brîncovenesc, el își face studiile secundare la liceul Matei Basarab după care termină Facultatea de Medicină din București.

După terminarea facultății Constantin Levaditi lucrează ca intern la Spitalul Brîncovenesc, iar apoi în laboratorul marelui savant romîn Victor Babeș. Încă din această perioadă Constantin Levaditi vădește mult talent pentru cercetarea științifică și scrie împreună cu Babeș o serie de lucrări de mare importanță în domeniul medicinei. Tot cu sprijinul lui Babeș, Constantin Levaditi pleacă să-și desăvîrșească studiile la Paris. Aici lucrează la Institutul Pasteur cu marele savant Ilia Mecinikov și își dă teza de doctorat în medicină. Cu toate succesele pe care le obține în străinătate Constantin Levaditi nu-și uită patria. Ținta lui era să se reîntoarcă în țara și cu cunoștințele căpătate să fie de folos poporului. Dar Romînia burghezo-moșierească nu avea nevoie de oameni de știință. Prezentîndu-se la un concurs pentru funcția de profesor la Facultatea de Medicină din Iași — Constantin Levaditi este respins. Ca urmare el este nevoit să-și reia munca departe de țară, printre străini.

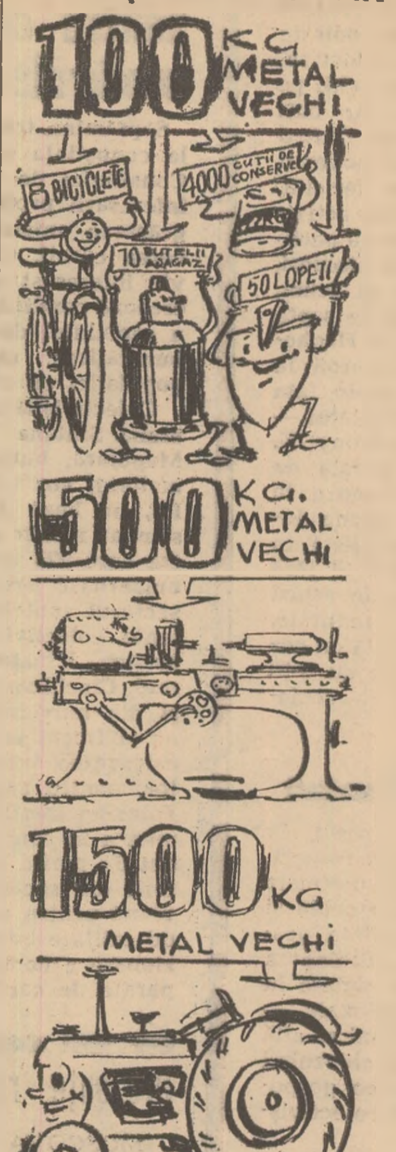
De abia în anul 1919, Constantin Levaditi reușește să vină în țară ca profesor la Facultatea de Medicină din Cluj. Aici el intră în conflict cu autoritățile regimului burghezo-moșieresc în urma faptului că a demascat starea dezastruoasă a sănătății populației din satele din jurul Clujului. Din această cauză Constantin Lavaditi este scos din învățămînt. Din nou Constantin Levaditi ia drumul pribegiei. La Paris el își continuă cercetările sale științifice, care l-au făcut celebru în lumea întreagă.

A publicat peste 750 de lucrări științifice binecunoscute și apreciate peste hotare. Cercetător pasionat și neobosit, dotat cu o inteligență excepțională, Constantin Levaditi a fost membru a numeroase Academii de Știință din Europa și America și doctor „Honoris cauza" al multor universități din lume.

A dorit mult să se întoarcă în țară, dar sănătatea șubredă nu-i permitea. A prețuit în mod deosebit cinstea care i s-a făcut în anul 1948, cînd a fost numit membru al Academiei R.P.R.

În toamna anului 1953 a murit fără să-și fi putut împlini visul de a se reîntoarce în patrie.

Ce se poate face din

CONSTRUIȚI-VĂ UN MODEL DE IOLĂ

Modelul se compune din următoarele piese: corp, derivor (4), cîrma cu echea (5), cutia derivorului (6), arborada compusă din catarg (9—A), ghiu (9—B), vela (9—C) și fanionul catargului (9—D)

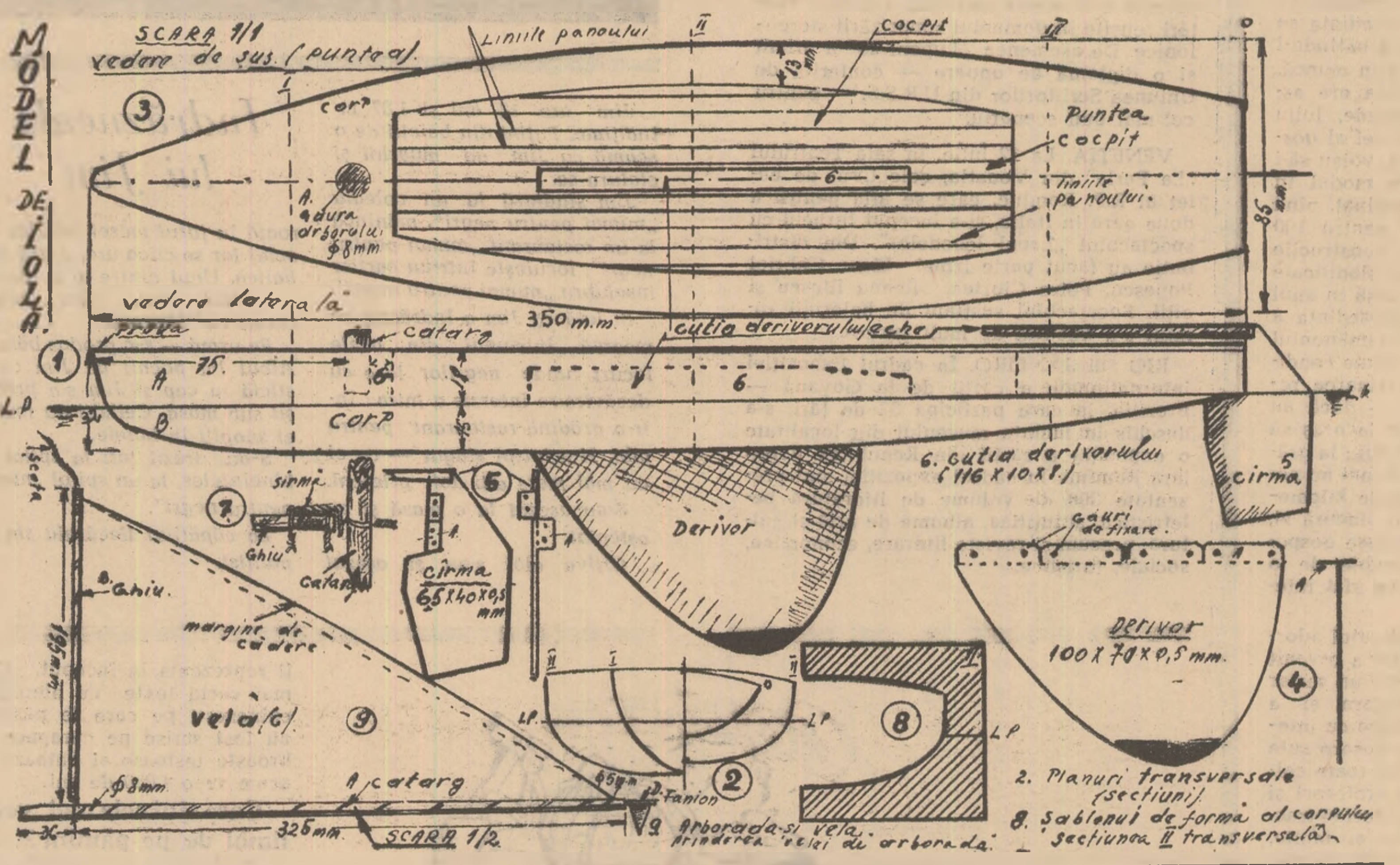
Măriți cu ajutorul pătrățelelor desenele alăturate ca să aibă dimensiunile specificate pe ele. Arborada și vela (9) sînt desenate la scara ½ și le măriți separat la dimensiunile arătate pe ea.

Pentru corpul modelului trebuie două bucăți de scînduri de brad, pin, tei etc. uscate și fără defecte, lungi de 360 mm, late de 85 mm și groase de 18 și 20 mm. Neteziți-le cu rindeaua pe toate părțile dîndu-le forma paralelipipedică. Fețele trebuie să fie perfect plane și netede, iar grosimile prelucrate de 15 și 18 mm trebuie să se suprapună una peste alta (să păsuiască) și să se închie bine. Alegeți la fiecare scîndură cîte o față curată și netedă pentru punte și panoul coepitului.

În dreapta și în stînga liniei axului de simetrie trasată mai înainte, desenați linii paralele din 5 în 5 mm, care reprezintă panoul coepitului (3). Cu fierăstrăul de contur sau cu traforajul tăiați-le conturul. La bucata mai groasă îi decupați coepitul (3—A) și-l ajustați cu pila și-l șlefuiți. Aceste piese formează corpul iolei pe care le încleiați. Apoi le puneți sub diferite greutăți sau presă pentru a se usca timp de 24 de ore. Ajustați blocul corpului pe linia punții. Trasați pe blocul corpului linia fundului (1), iar surplusul lemnului îl cioplíți cu dalta și îl neteziți cu pila. Executați apoi fasonarea formei exterioare a corpului cu ajutorul șabloanelor secțiunilor transversale (8 și 2). Cioplíți forma corpului după conturul interior al șabloanelor (8 și 2) de formă transversală, ajustați-l și șlefuiți-l. În acest fel procedați la toate secțiunile (I—II—III—O) pe ambele bordaje ale corpului.

Derivorul (4), cîrma și echea (5) le confecționați din tablă groasă de 0,5 mm. Apoi lipiți echea pe cîrmă cu cositor sau o nituiți (5). Asamblarea modelului o începeți cu fixarea derivorului și cîrmei pe locurile lor, exact pe linia axului de simetrie. Cu un burghiu sfredel de 8 mm dați o gaură în punte adîncă de 15 mm (3). Fixați cu clei cutia derivorului (1 și 3). Finisați corpul și mai întîi dați cu ulei de in fiert, iar după zvîntare îl chituiți, și-l vopsiți de 2—3 ori cu vopsea în ulei sau cu email. Partea de sub linia de plutire o piturați în roșu sau în verde, iar de la linia de plutire în sus alb sau bleu deschis, totodată puntea și coepitul le dați cu lac. Arborada (9) se lucrează din două baghete de lemn de brad, cu fibrele drepte și cu dimensiunile: catarg = 350x8x8 mm, iar pentru — ghiu — 200x5x5 mm, apoi le prelucrați și finisați. Forma catargului este de trunchi de piramidă, iar cea a ghiului cilindrică. Fixați ghiul de catarg cu o sîrmă groasă de 0,3 (fig. 7). Confecționați vela (9—C) din pînză subțire și deasă pe care o dați la apă și o călcați umedă. Așezați tiparul velei pe pînză cu marginea de cădere pe direcția marginii de urzeală a pînzei și trasați conturul ei. Cînd croiți vela îi lăsați un plus de 8—10 mm pentru tiv. După ce o călcați, o coaseți și apoi o prindeți de arboradă, (9). Fixați catargul în gaura de pe punte (1—A). Catargul trebuie să aibă poziție verticală în raport cu linia punții sau cu planul liniei de plutire. Încercați modelul pe apă ca să-i verificați plutirea și stabilitatea. Dacă modelul se înclină într-o parte, adăugați în partea opusă ei o greutate care să-l îndrepte. Navigația depinde și de felul cum așezați vela în raport cu direcția vîntului. Pentru vînt strîns vela se așază la 20—25⁰ în raport cu axul modelului, iar la vînt travers la 45⁰. La nevoie scurtăm sau lungim școta velei (9).

Prof. NICOLAE DUMITRAȘCU
Palatul pionierilor, București

CU VESELIA ÎN VACANȚĂ

TEXT: FL. IORDACHESCU — DESENE: BURSCHI

DE MERIT

Pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani din comuna Bonțida, raionul Gherla au participat cu hărnicie la acțiunea de strîngere a fierului vechi. Rezultatul muncii lor este : 10 500 kg fier vechi trimis oțelăriilor.

(De la corespondenta Cherhat Ana).

Ca să vă laud, nu-i de-ajuns catrenul.
Ci pe măsura faptei, pionieri,
Ar fi un lung poem, mai lung ca trenul
Pe care voi l-ați încărcat cu fier.

Urare

Într-o zi de tabără, pionierii de la Școala medie din comuna Bolintin Vale, raionul Titu au strîns aproape 50 kg floare de tei. Pionierii Iordache Elena, Pîrvănescu Florența, Florin Doru, s-au remarcat printre cei mai harnici.

(De la corespondentul Ion Protopopescu, activist cultural).

Colindînd prin lunci înmiresmate
După tei și mușețel, voioși,
Ei în saci adună sănătate.
Deci le strig : „Să fie sănătoși" !

GHICITOARE

Nu e ceas deșteptător,
Nici cocoș nu-i, cîntător,
Dar te scoală-n zori de zi
Ați ghicit ce poate fi ? •
(Goarna)

Peria de dinți nu-i place,
Iar bocancii nu și-i face ;
Poartă unghii cu chenar
Și se spală foarte rar.

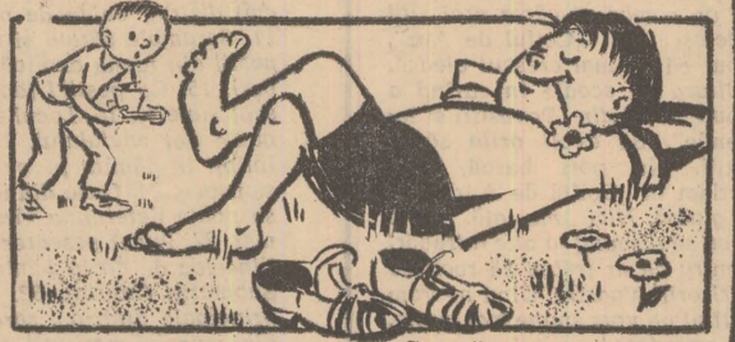

Puteți ghici cimilitura ?
Cine înlături s-a tot dat
La curățat de zarzavat
Că i se strică manichiura ?

Toată ziua se maimuțărește,
Numai în oglindă se privește,
Iar podoaba capului bălaie
Ea și-o poartă drept în creștet, claie.

Alții robotesc de zor,
Lui nici prin gînd nu-i trece ;
Ci a rămas la munca lor
Nesimțitor și rece.

Nota redacției : ghicitorile pot fi folosite în programul umoristic de la focul de tabără. Se vor exemplifica nume de copii cărora li se potrivesc ghicitorile.

Pățania lui Rică

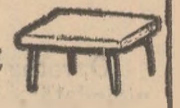
Strălucesc în soare crestele cărunte.
Grupa a pornit-o, cu gornistu-n frunte,
Dis-de-dimineață către vîrf de ....

Au ajuns. La umbră deasă de copac.
Stau cu toții roată ; rîd și glume fac
Împărțindu-și hrana luată în ......

După-o zi întreagă, plină și frumoasă,
Iată-i pe cărare coborînd spre casă,
E tîrziu ; e ora 6 după ....

Rică nu-i cu grupa. Lui i se părea
C-ar fi mai de-a dreptul drumul prin vîlcea
Și atunci cu ceilalți n-a vrut să mai .. ..

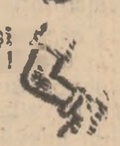
A rămas în urma grupei și, deodată,
Prin pădurea deasă și întunecată,
Către fundul văii a pornit ....

Urcă și coboară și mai urcă iară.
Care este drumul ? Na ! se face seară
Și-a-nceput lui Rică tare rău să-i .....

Greu treci printre arbori cînd sînt strînși mănunchi !
Rică-n zorul fugii s-a lovit de-un trunchi,
A căzut și-acuma-l doare un ....

Nu numai cu asta și-a primit răsplata
Dar porni deodată ploaia, blestemata,
Și peste pădure toarnă cu ....

După alte multe lucruri întîmplate
A ajuns și Rică, dar cu greutate
Tocmai către ora nouă ....

1/2

E bolnav acuma după cîte-a tras :
Răgușit de parcă nu mai are glas,
Stă în pat și-și pune picături în ...

Cît despre genunchiul care tot îl doare,
El îi amintește vechea zicătoare :
„Unde cap nu este, vai e de ....

REFLECȚIILE LUI L. NEVICĂ

Atunci cînd se-ntocmesc itinerarii
Pentru excursii, pentru noi, școlarii,
Ar trebui să fie introduși
Și unii kilometri mai reduși.

Pămîntul, în sistem solar
E mic, nici cît un degetar,
Dar cînd înveți la geografie
E mare cît o galaxie.

E o mare bucurie
Ca să urci în vîrf de plai ;
Și mai mult mi-ar place mie
De s-ar instala tramvai.

În tabăra de la Constanța
Îmi fac, întins pe plajă, planul :
De ce nu-i anul cît vacanța
Și nu-i vacanța cît tot anul ?

Plăcut e-n tabără la mare :
Plimbare, jocuri și mîncare
Ce ideală ar fi viața
De n-ar fi goarna dimineața !

Bine e la plajă, mă simt fericit
Fiindcă sînt atîta de bronzat încît,
Nimeni nu știe, în mod lămurit,
Dacă dimineața mă mai spăl pe gît.

Stau pe plajă de vreun ceas
Pentru mine-i o-ntrebare :
Cum încape ditai mare
Într-o hartă de atlas ?

BURSCHI '63

POȘTA LITERARĂ ● POȘTA LITERARĂ

POPOVICI IULIAN SPĂTARU — ARGEȘ

Interesantă descrierea noului peisaj, în care munca sudorilor se îmbină cu succesele colectiviștilor.

Versurile sînt pline de generalități: viața ca o floare, culmea fericirii, vie chezășie etc. Furat de cuvinte, ajungi adesea la asociații bizare: viitorul îți apare... dalb (?!), tractoarele sînt însorite și produc „un zumzet viu". Tot așa de bine am putea vorbi despre duduitul albinelor sau huietul gîzelor. Fii mai atent la logica imaginii. Așteptăm reportajul.

RĂDULESCU VIORICA — DOBROSLOVENI — OLTENIA

Anecdota e scrisă cu oarecare îndeminare — dar, deși localizată și actualizată, nu reprezintă decît prelucrarea unei teme din basmele orientale. Desenele sînt foarte reușite și-ți mulțumim pentru ele.

NAROSCHI MIRCEA — IAȘI

Nu-i de ajuns să repeți la tot pasul „foaie verde", ca să aducă a poezie. În schimb, ortografia este corectă și versurile șchioapătă rareori. Cînd ne mai scrii, nu uita să te iscălești menționînd totodată școala și clasa.

MACAVEI VICTORIA — LUNCANI — CLUJ

Încercările tale sînt încă foarte stîngace și dovedesc că nu te preocupă, așa cum s-ar cuveni, studiul literaturii, din care ai fi putut să tragi pînă acum mai multe învățăminte. Ce înțeles au

DAN DEȘLIU

asemenea imagini, ca aceea a valului care umblă pe mare ca un savant? Poezia trebuie să respecte și ea o anumită logică; altminteri, în loc de emoție, stîrnește hazul cititorilor.

KAMIL DENISE BUCUREȘTI

Desenul e drăguț și se potrivește de minune cu rîndurile care-l însoțesc. Mai trimite!

ILIE DAN MICU — SIBIU

Un discurs în versuri poate fi, într-adevăr, poetic dacă ideile sînt exprimate în imagini, dacă întîlnim în el metafore, asociații îndrăznețe, nu simple înșiruiri de fraze rimate („titan" rimează cu „an", „învățător" cu „îndrumător" „nutrești" cu „împlinești", ceea ce sună destul de sărăcăcios).

Se simte necesitatea familiarizării cu opera marilor artiști ai cuvîntului romînesc: Eminescu, Coșbuc și alții.

NIDELEA RODICA BĂNEASA — BUCUREȘTI
POPESCU DELIA — LEHLIU — BUCUREȘTI

Aceleași sfaturi ca mai sus.

GHERMAN NICOLAE — *VICTORIA — BRAȘOV*

Din cele două corespondențe, mi-a plăcut mai ales poezia „La vînătoare".

Lucruri bune se pot spune și despre „Băiatul harnic"; cîteva versuri simple dezvăluie un colțișor din lumea copilăriei.

Dar atunci cînd te îndrepți spre teme mai complicate, („Orașul nou", „Țara noastră") încercînd să imiți glasul celor vîrstnici — farmecul dispare.

POȘTA LITERARĂ ● POȘTA LITERARĂ

Autorul romanului „Coiful de aur" răspunde cititorilor

O vorbă din bătrîni zice: „Mai bine mai tîrziu decît niciodată". Iată, am fost nevoit să cer sprijinul poporului înțelept și iscusit în proverbe, ca să mă scuz față de cei 736 de copii care mi-au scris în legătură cu „Coiful de aur". Ce să fac? Ocupațiile nu mi-au permis pînă acum, copii, să vă dau un semn de viață.

Aproape toți care mi-au scris îmi cereau să le spun ce-am mai scris și ce mai am de gînd. E foarte frumos și mă simt măgulit. Dar hai să facem o mică socoteală. O regulă de trei simplă: Dacă la 736 de scrisori aș fi răspuns în 10 rînduri, cîte rînduri ar fi trebuit să scriu în total? Rezultatul: 7 360 de rînduri. De asemenea, dacă o filă de hîrtie are 30 de rînduri, în cîte file vor încăpea 7 360 de rînduri? Rezultatul: 248 de file. Adică un adevărat roman. Ei bine, nu credeți că e mai chibzuit să scriu romanul decît să răspund la atîtea misive? Iată pentru ce am tăcut la interesantele voastre scrisori.

La un moment dat m-am gîndit să-l fac pe băiatul meu secretar. El e de vîrsta voastră, are 13 ani și a trecut acum în clasa a VII-a. E la curent cu tot ce fac și chiar cu scrisorile voastre întrucît și pe el îl cheamă... Alexandru. Din pricina asta el îmi deschide scrisorile mele și eu pe ale lui, deoarece nu știm cui sînt adresate. Asta ne produce și încurcături. Dar băiatul meu, cu toate că i-ar fi plăcut să corespondeze cu voi, a refuzat. El, mai meșter decît mine la matematică, mi-a făcut o socoteală, care m-a cam speriat. Mi-a spus că de vreme ce romanul a apărut în 35 de mii de exemplare, dacă ar scrie toți cititorii el ar trebui să răspundă în 350 de mii de rînduri, ceea ce ar însemna 115 mii de file. Adică, una peste alta, vreo 4 mii de cărți. O întreagă bibliotecă.

Dar să vă povestesc încurcătura de care pomeneam. Mai întîi, trebuie să vă spun că aproape toți copiii, fete sau băieți, îmi scriu cifrat, folosind alfabetul din roman. Asta îmi dă întotdeauna bătaie de cap pentru că eu am uitat alfabetul și trebuie să stau să-l descifrez. Într-o zi primesc o scrisoare. Bineînțeles, tot cifrată. Scria așa: „Dragă Alexandre, te aștept duminică dimineața la ora 10 la Muzeul satului. Vino neapărat. Avem de văzut ceva foarte important: Andrei".

Aha, Andrei, îmi spun eu; foarte bine. O să mă duc. Ajung acolo, aștept, dar misteriosul Andrei nu mai vine. Se făcuse ora 11. Prin preajma mea se afla un pionier. Mi se părea cam stingher. Intru în vorbă cu dînsul, mai mult pentru a-mi trece timpul pînă la venirea lui Andrei. Îl întreb unde învață. Îmi răspunde că la Școala medie nr. 21. În ce clasă? În clasa a VI-a. „Nu cumva ești coleg cu fiul meu?" Și-i spun numele. „Ba da, îmi răspunse băiatul, luminîndu-se la față. Tocmai pe el îl aștept. I-am dat întîlnire la ora 10". „Nu cumva i-ai scris în cifru?" „Ba da, așa ne scriem noi, după cartea dumneavoastră".

Ei, fir-ar să fie! Venisem eu în locul fiului meu. Poftim ce bucluc! Am plecat amîndoi și de ciudă am mîncat cîte-o prăjitură. Dar nu mi-a părut rău de cunoștință. Andrei era un băiat isteț.

Și acum să vorbim despre întrebările voastre, copii. Lucrez la un roman ai căror eroi sînt aceiași din „Coiful de Aur", doar că au mai crescut oleacă. Editura va scoate în curînd o nouă ediție din „Povestiri și legende". Să aveți grijă să le citiți. Nu port barbă, cum scriam în „Coiful de Aur". Era o glumă. Nici mustață. Mi-e greu să răspund la alte întrebări pentru că ar trebui să recitesc scrisorile voastre. Cînd ne vom întîlni ne vom spune mai multe. La revedere!

ALEXANDRU ȘAHIGHIAN

TARAFUL PIONIERILOR

Foaie verde și-o alună
Colectiva noastră-i bună
Ne-a adus lumină-n casă
Și o viață luminoasă.

. . . .

Melodia cîntecului popular răzbate voioasă prin ferestre...

Pe drum cîțiva colectiviști întîrziați se grăbesc să intre la programul prezentat de taraful pionieresc al satului. Sala este plină de spectatori, abia se mai găsesc un loc, două.

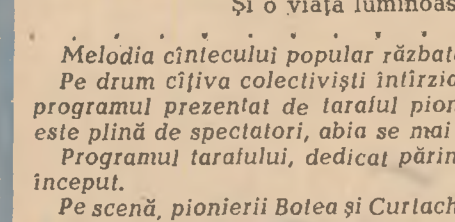
Programul tarafului, dedicat părinților lor, colectiviștii, a început.

Pe scenă, pionierii Botea și Curtache mînuiesc cu pricepere arcușul, iar de pe strunele viorilor ies melodii neașteptat de frumoase și vioaie. Ritmul e susținut de acordeoniști, de Neagu, Munteanu, Dicu și alții, care interpretează cu foc melodiile săltărețe ale cîntecelor din folclorul nou.

Cîtă bucurie citești pe chipul colectiviștilor, care își ascultă cu încîntare copiii, pionieri fruntași la școală și neîntrecuți artiști...

Despre taraful pionierilor din satul Obrejița, raionul Rîmnicu Sărat, s-a dus vestea și în satele vecine. La Tîmboești, de pildă, artiștii noștri sînt binecunoscuți. Aici, au prezentat un program, care a avut un adevărat succes. Taraful pionierilor este și pentru noi, cei mari, o mîndrie.

C. GEORGESCU
colectivist

Citiți aceste cărți

Vă recomandăm să citiți următoarele cărți apărute recent:

„Faima detașamentului" — **povestiri — de Gica Iuteș**, „Triumful comandantului" **— povestiri — de Mihai Stoian**, „Minerița" **de Nicolae Deleanu**, „Jurnalul de bord" **— povestiri — de Vasile Mănuceanu**, „Lanțul viu" **de Ștefan Zaides**, „Zburați, hulubii mei!" **— versuri de Valeria Boiculesi**, „Uluitorul zbor al rachetei Excelsior I" **de Iuliu Rațiu**, „Penița are vîrful ascuțit" — versuri **de Mihnea Moisescu.**

Pentru cei mici, iată cîteva cărți: Tudor Arghezi: „Șapte frați", „Crîncu, vînătorul codrului" **de Pop I. Reteganul**, „Zece povești pitice" **de Vl. Colin.**

Puteți citi următoarele traduceri de cărți ce vi se adresează:

„Aventurile lui Pinocchio" **de C. Collodi**, „Din viața și pildele lui Esop", „Povestea pescarului și a peștișorului" **de A. S. Pușchin**, „În țara strănepoților noștri" **de J. Weiss**, „Poneiul Pedro" **de E. Strittmatter.**

LA PESCUIT

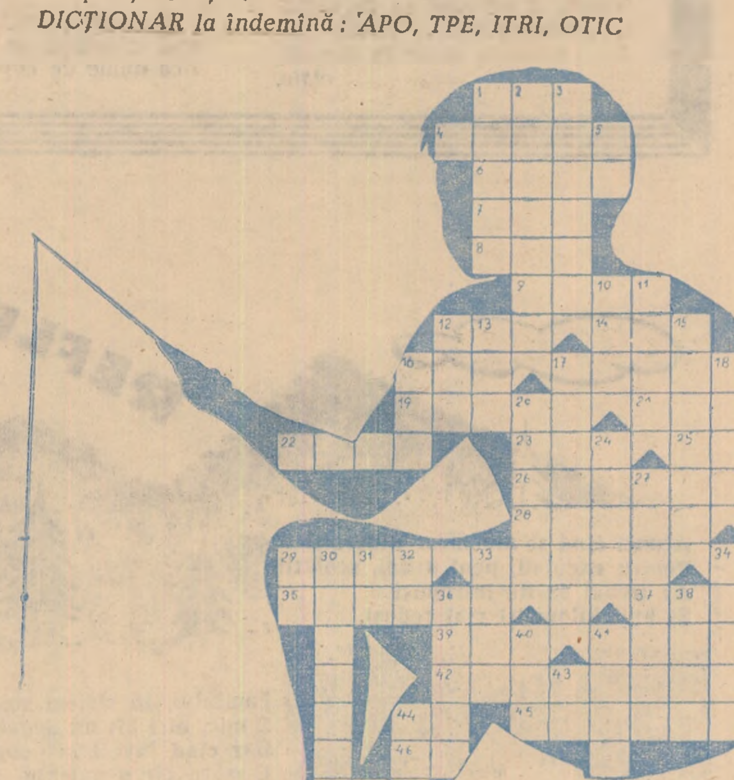
Orizontal,

1. Împletitură de nuielușe pentru prins pește. 4. Plasă cu care se pescuiește în apele mari, peștele putînd fi adunat de pe suprafețele întinse. 6. Ispita peștilor din vîrful undiței. 7. Numele roman al Carasului. 8. Calapod sau... nas întors! 9. Pește rusesc! 12. Numele egiptean al Tebei. 14. Rîu în țara noastră cu aur și pește. 16. Cel mai proaspăt pește de pus pe grătar sau în ciorbă. 17. Pește de apă dulce cu solzi mici și lacom la mîncare. 19. Comune la pești, păsări și avioane (sing). 21. Diminutiv masculin și feminin. 22. Vestitul vînător de balene cu cangea, din romanul „20 000 de leghe sub mări" de Jules Verne. 23. Chemare la telefon. 25. Abia ieșit din apă. 26. Peștișor de baltă ce seamănă cu plătica și caracuda sau altiță anagramată. 28. Păsări cu... picioroange, mari amatoare de pește, divinizate de vechii egipteni. 29. Pictor romîn, autorul tabloului „Luntraș pescuind cu undița". 33. Baltă fără pește... dar și fără apă. 35. Îmbrăcăminte care se poartă... cam așa... pe sub haină. 37. Cel de mare, este un peștișor numit științific hipocamp. 39. Prăjit prea tare. 41. Ouă de pește. 42. Plantă culinară nelipsită în ciorba de pește pe care o mănîncă melcul în cîntecul „melc, melc, codobelc. 44. Notă muzicală. 45. Orice pești care nu sînt... vii! 46. Literă cirilică. 47. Peștele care.... face muzica!

Vertical,

1. Pește... ce se varsă în Dunăre! 2. Animale care se înmulțesc prin ouă, așa cum sînt, de pildă, majoritatea peștilor. 3. Pește lung de aproape un metru, cu carnea roșiatică, gustoasă, dar care se mistuie greu și care seamănă la nume cu... somnii. 5. Afirmație. 10. Cei „de mare" (niște pești de 15-25 cm) distrug ouăle de pește, puietul și alte ființe acvatice. 11. Scrumbie sărată și uscată. 13. Sînt născuți mai ales de peștii din fauna exotică, pentru care motiv se numesc vidipari. 15. Ca peștii! (după ultimele cercetări însă, și peștii scot sunete). 16. Locul mai puțin adînc al unei ape. 17. Alt nume dat chefalului. 18. Momeala pentru pești. 20. Stîlpi înfipți în pămînt pe care se întind plasele și năvoadele să se usuce. 24. Oase din urechea internă a peștelui, după care se poate determina vîrsta acestuia (sing.). Sau ciot anagramat. 27. Punct pescăresc pe malul Dunării în Dobrogea. 29. Ține loc de cîrlig pentru undiță. 30. Mîncare de pește. 31. Submarin (Marin). 32. Servește! 33. Unul din elementele principale dintr-o... saramură de pește! 34. Pește de rîuri, alb, cu solzi mari (pl). sau cinel anagramat. 36. Pește de regim alimentar. 38. Lucrare agricolă. 40. La înălțime. 41. Oraș în Italia în regiunea Napoli (sau țiri anagramați). 43. Stă pe cal. 44. Pește de apă dulce cu solzi mici, foarte asemănător cu crapul și.. liniștit.

DICȚIONAR la îndemînă: APO, TPE, ITRI, OTIC

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"